

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

měsíc leden je u nás v Charitě již nerozlučně spojen s Tříkrálovou sbírkou. Když jsme ještě v listopadu loňského roku začínali s její přípravou, věděli jsme, že to bude velký týmový úkol. Neměli jsme totiž nikoho, kdo by se jako v minulých letech organizaci celé sbírky věnoval. A vězte, že těch činností, které jsou s ní spojeny, je celá řada. Naštěstí ochota a vstřícnost všech mých kolegyní a kolegů byla obrovská. Všechno potřebné jsme nakonec zvládli a uzavřeli sbírku, co nejdříve to šlo. Jsem jim všem za to velmi vděčná.

Velkou vděčnost chci také vyjádřit vám dárčům, kteří jste v letošním roce do tříkrálové sbírky přispěli – ať to bylo do kasiček koledníků, na účet nebo přes online koledu. Výtěžek je právě díky vám rekordní a k dnešnímu dni překonal 811 tisíc korun. Jste prostě skvělí! Z této částky se na Jesenicko vrátí 65 %, tedy více než 527 tisíc korun, které pomohou k výstavbě nové budovy pro Denní stacionář Šimon v Jeseníku.

Osobně se každý rok velmi ráda účastním rozpečetování tříkrálových pokladniček na obecních úřadech. Je to vždy milá příležitost potkat se nejen s úředníky obcí, ale mnohdy také se starosty nebo starostkami. Vždy nám věnují svůj čas při počítání výtěžku a sami jsou zvědaví, jak si jejich obec vede. Právě zájem o naši činnost, sounáležitost a pocit vzájemnosti mám na této sbírce ráda. A obdivuji také obrovskou solidaritu, kdy se celé Jesenicko během 14 dnů spojí a pomůže těm, kteří zde žijí, ale neměli v životě tolik štěstí.

Díky vám

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Nové logo dvoubarevné

Charita Jeseník vstupuje do nového roku 2022 s novým logem. Sjednocuje se tak s celou charitní rodinou nejen v České republice, ale i ve světě. Postupně se tato vizuální změna objeví ve všech dokumentech, na cedulích budov a na propagačních materiálech Charity Jeseník.

Určitě jste si všimli nového záhlaví Okénka, které právě vychází. Jeho změna vychází ze skutečnosti, že se zcela mění vizuální identita Charity Jeseník. Děje se tak v návaznosti na sjednocení vizuálu všech oblastních Charit v České republice.

Na území naší republiky funguje Charita jako organizace již 100 let. „My jsme si ke stoletému výročí nadělili takový malý dárek. Tím je nové aktualizované logo, které upozorňuje na skutečnost, že v naší republice působí více než tři sta našich poboček a patří do jedné charitní rodiny. Takže je to takový vnitřní dárek pro naše zaměstnance,“ řekl na Tříkrálovém koncertě, který vysílala Česká televize, ředitel Charity České republiky Lukáš Curylo. Charita Jeseník se do této rodiny hrdě začleňuje. K význam-

nější změně loga dochází v Charitě Jeseník již podruhé. Oproti předchozímu logu, kterému dominovaly zelené kopečky jako symbol Jeseníků, bude nové logo pouze dvoubarevné. Je vyvedeno v barvě červené a černé. Jeho základem je plamenný kříž doplněný o graficky ztvárněný název organizace. Plamenný kříž je znak, kterým se identifikují Charity po celém světě. Použitá podoba pochází od organizace Caritas Internationalis, jejímž jsme členem.

„Přestože nás čeká hodně práce, mám radost z toho, že po mnoha letech diskusí je tu již jednotné logo pro celou charitní síť,“ říká ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová a dodává: „Jsme velká organizace a celý proces výměny loga nebude vůbec jednoduchý. Naštěstí vše proběhne v několika etapách. Nejprve dojde k výměně všech vnitřních dokumentů, jako jsou hlavičkové papíry, razítka, vizitky a záhlaví metodik, smluv a vnitřních předpisů. Postupně se pak zaměříme na vnější prezentaci a veřejnost si ho jistě všimne na značení budov našich středisek, letácích, plakátech i polepech automobilů Charity Jeseník.“

Co nás čeká v únoru...

- **Nový grafický vizuál** Charity Jeseník bude postupně zaváděn do praxe
- **Oslava svátku Hromnic** na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky
- **Proběhne vyhodnocení** Tříkrálové výtvarné a fotografické soutěže
- **Tradiční Valentýnský bál** v Domově pokojného stáří sv. Františka
- **Další smyslové aktivizace** v domovech se zvláštním režimem

Čtěte dál ...

- **Králové přinášeli radost** (str. 2)
- **Hromnice na Hedvice** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4)
- **Výsledky koledování** (str. 5)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Králové přinášeli radost

„Štěstí, zdraví, dlouhá léta, my jsme k vám přišli z daleka“ zpívají tři králové na začátku roku již tradičně u vašich dveří. Představují tři mudrce putující za Hvězdou, která je vedla až k městu Betlému. Kašpar, Melichar a Baltazar byli u cíle.

Koledy zněly v první polovině ledna na celém Jesenícku. Nejčastěji tradičně koledovaly děti. Je krásné, když vám skupinka v královských oblečcích zpívá u dveří, nebo ji jen potkáte na ulici. Každý král je krásně nazdobený, každá skupinka je originální. Pláště a korunky poskytují koledníkům Charita Jeseník, koledníci si je pak dotvoří svými vlastními prvky.

Někdo si je schopen celý kostým zhotovit sám. V Domovech pokojného stáří se také koledovalo. Na Františku obcházeli králové jednotlivé pokoje a klienti si s nimi často zpívali. Pracovníci na Hedvice si ušili krásná roucha, takže jejich návštěva byla pro klienty opravdovým zážitkem. Ve středu 5. ledna jste mohli kromě dětských skupin potkat v Jeseníku i skupinku do-

spělých koledníků. Za doprovodu ředitelky Charity Jeseník Heleny Paschkeové koledovali tři králové – otec děkan Stanislav Kotlář, Václav Tschulik a Václav Dvořák. Za zvučného a veselého zpěvu s doprovodem ukulele navštívili pracovníky Městského úřadu, Policie ČR, Lesů ČR, OSSZ Jeseník, Technických služeb Jeseník a dalších organizací. A nepřicházeli s prázdnou. Nejdříve povinovali zpěvem, pak umně předneseným přáním do nového roku a na závěr pak otec Stanislav předával vzácné dary – kadidlo z Ománu, jež mělo krásnou červenou barvu. Svěcenou tříkrálovou křídou napsali na dveře úřadů známé K+M+B, což v překladu znamená „Ať Kristus požehná tento dům.“ Bylo zajímavé pozorovat reakce lidí na tuto tradici. Někdy zpočátku rozpačité obličejové roztáply a snad se nechávaly také obdarovávat poselstvím, které v sobě tato návštěva nesla. Nejde o to „jen“ vykoledovat nějakou korunu, ale také přinést kousek radosti, o které zpíváme. A z reakcí lidí bylo vidět, že se jim to mnohde podařilo. Moc pěkným okamžikem bylo, když vyšla jedna pracovnice na chodbu si tuto „návštěvu“ také poslechnout a pak řekla, že nic nemá. Otec Stanislav ji pohotově řekl: „Ale my pro Vás ano!“ Na historické fotografii můžete vidět malé koledníčky, kteří roznášeli toto poselství ve městě Javorník již v roce 1951.

Černá hodinka v Café Kavka

V listopadu to byl rok, co nás opustila paní Lidka Procházková. Věrka Hradilová a Míša Vašíčková uspořádaly vzpomínkový večer. Výtěžek ze vstupného byl věnován Domovu pokojného stáří sv. Františka, který paní Lidka pravidelně podporovala.

Byla to Černá hodinka – večer při svíčkách, kde se čte, povídá a zpívá. Dříve to tak bývalo a má to své zvláštní kouzlo. A tento podvečer opravdu kouzelný byl. Kromě vzpomínek na Lidku byl věnován všem babičkám a dědečkům. Všechny příběhy a krátké texty, které se četly, byly vlastně oslavou „babičkovství“. V dnešní rychlé době

bylo krásné si připomenout, jak důležitou roli hrají v našich životech. Čtení se střídalo se zpěvem. Míša Vašíčková a Boris Tančev zpívali Lidčiny oblíbené písničky. Všichni návštěvníci věděli, že výtěžek ze vstupného bude věnován seniorům. A vybralo se neuvěřitelných 4900 Kč. Moc děkujeme.

Kalendárium

- **26. února 2014** navštívili Domov pokojného stáří sv. Františka speleologové z Jeseníku. Klientům vyprávěli o svém koníčku, který provozují v jeskyních nejen na našem území, ale i v zahraničí.
- **18. února 2016** navštívili Domov pokojného stáří sv. Hedviky muzikanti s heligonkou a ozembouchem – v dnešní době velmi neobvyklými a moc nepožívanými hudebními nástroji.

Stalo se ...

Novoroční posezení

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky se sešli klienti na tradičním „Novoročním posezení“. Předešlým si v aktivizační dílně společně upekli ovocný koláč s drobenkou a bábovku. Připravili si také pár pomazánek a udělali několik jednohubek. V jídelně domova pak měli slavnostně prostřené stoly a naservírované dobroty. Společně si popovídali i zazpívali.

Hromničky a jiné zvyky

Svátek Hromnic připadá na 2. února. Z chladné zimy zbývá už jen slabší polovina a příroda se pomalu probouzí, aby ukázala první sněženky. Ve Vidnavě slaví tento svátek klienti s pracovníky Domova pokojného stáří sv. Hedviky již tradičně venku.

I letos už se na Hromnice na Hedvice intenzivně připravují. Je to totiž tradice, která je mezi klienty velmi oblíbená. Většinou je ještě potřeba se dobře obléci a vyrazí se na zahradu. Zde jsou rozmístěny jednotlivá zastavení. Na prvním je uvítání a vysvětlení, proč se už po léta Hromnice připomínají. Na dalším si přečtou zajímavosti o Hromnicích, třeba že na Hromnice

se nemá šít, nebo že počasí na Hromnice ukáže, jak dlouho bude ještě zima. Jinde zase najdou vysvětlení, proč se Hromnice jmenují podle Hromu. Slovanská obdoba svátku totiž původně souvisela s Perunem, bohem hromu a blesku, který se burácivě probouzel ze zimního spánku. Tady si mohou klienti také do něčeho bouchnout a zarachotit. Křesťané tento svá-

tek slaví pod názvem Uvedení Páně do chrámu. Součástí křesťanského obřadu je i svěcení svící, tak zvaných hromniček. Ty se za bouří zapalovaly v oknech pro ochranu domu nebo hospodářství před bleskem. Hromničkám je věnováno další zastavení a klienti si zde svou svíčku zapálí a tento zvyk si připomenou. Sami nebo za podpory pečovatelek tak klienti procházejí všechna stanoviště. Na konci si pak mohou na papír napsat své trápení, nebo cokoli, co je tíží nebo čeho by se rádi zbavili a ten pak vhodí do ohně, který po celý den hoří v zahradě. Již v dřívějších dobách totiž lidé často na Hromnice zapalovali posvátné ohně a věřili, že mají očištný charakter. „Klientům se tato aktivita velmi líbí. Opravdu píšou, co je trápí a s úlevou to pak spálí. Ale celý den si vždy velmi užijí. I když loni nebylo pěkné počasí, šli rádi ven, prošli si zahradu a nakonec si dali teplý čaj. Akce trvala vlastně celý den, začali jsme ráno kolem 10:00, do oběda jsme zahradu prošli s některými klienty a po obědě se pokračovalo s těmi, kteří nemohli ráno. Vždy se sešli dohromady ti, kteří si spolu rozuměli. Společně s klienty se prostrídali všichni pracovníci od pečovatelek, přes koordinátorku po aktivizační i sociální pracovníci. Letos to plánujeme stejně, doufám, že nám nebude moc přšet,“ říká koordinátorka služby Jarmila Salvová.

Pan starosta v Denním stacionáři

Hradec-Nová Ves je první obec, kterou se uživatelé Denního stacionáře Šimon zabývají v rámci jejich letošního celoročního programu „Tady žiju“. Při té příležitosti pozvali do stacionáře starostu obce pana Pavla Stejskala a byli rádi, že pozvání přijal.

„Pan starosta má u nás syna, takže o stacionáři ví a zná, jak to u nás chodí. Naši uživatelé zrovna nebyli příliš komunikativní, neměli svůj den, ale jsem ráda, že jsme si mohli akci vyzkoušet s panem starostou, který je s námi v úzkém kontaktu.“ popisuje návštěvu vedoucí stacionáře Marta Nosková. Ve stacionáři mají

totiž v plánu oslovit starosty dalších obcí Jesenicka, jejichž obyvatelé navštěvují tuto službu. Chtějí je provést prostory stacionáře, ukázat jim své aktivity a oni mohou naopak uživatelům povědět pár slov o své obci. Až se oteplí, mají už vytipovaných několik míst v našem kraji, kam se zajedou podívat.

Stane se ...

Inspirace Smyslovníkem

Smyslové aktivizace v Domově pokojného stáří sv. Františka stále probíhá. Jako inspiraci pro jednotlivé aktivity s lidmi s demencí využívají pečovatelky Smyslovník – knihu nápadů a aktivit pro různá období roku. Nad pletením si tak klientka s pečovatelkou mohou povídat o Hromnicích. Ať už jde o jakýkoliv svátek, vždy se hlavně vzpomíná...

Napsali o nás

Denní stacionář Šimon na Masarykově náměstí

Od poloviny prosince sídlí v rohovém domě na Masarykově náměstí Denní stacionář Šimon. Jde o ambulantní službu Charity Jeseník pro dospělé uživatele s mentální poruchou. Mnoho let sídlil stacionář v budově bývalé mateřské školy na Seifertově ulici.

Naše město, únor 2022

„Je tu pro nás Boží pomoc,“ říká pan ThLic. Mgr. Zbigniew Romankiewicz

Je to už rok, kdy Zbigniew Romankiewicz nastoupil do funkce vedoucího Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Položili jsme mu pár otázek, abychom zjistili, co se za ten rok událo a jak se mu v této pozici daří.

Před rokem jste se rozhodl přibrat si do svého života náročnou misi – stát se vedoucím domova. Pamatujete si ještě, co se vám v té době honilo hlavou a jak jste reagoval, když přišla tato nabídka?

Nabídka byla pro mě překvapující. Já jsem zrovna hledal místo, které by bylo jiné než práce, kterou jsem dělal doposud. A člověk, když si něco moc přeje, tak to občas přijde znenadání, ale úplně jinak, než si představuje. Začal jsem tedy zvažovat pro a proti, nakolik na to mám, nakolik se budu muset učit nové věci. A vyšlo ano. Jsou věci, které v životě přichází jen jednou a já jsem nechtěl promarnit příležitost.

Jste věřící člověk. Hrál ve vašem rozhodování roli to, že nastupujete právě do Charity?

Určitě. Vždy jsem se snažil dělat práci, která dává smysl, která přináší lidem dobro. Jsem věřící křesťan, takže najít i něco takového, co by vyhovovalo mému postoji k Bohu, k víře, je ojedinělé. Všechno se krásně poskládalo a mě to až překvapilo.

Vnímáte, že církevní organizace může poskytnout klientům něco navíc? Je práce a služba zde něčím specifická?

Jsou tady pro mě takové dvě reality. Jedna je ta formální, kterou nám přináší zákon o sociálních službách. Je zde celý systém kvality, jednotlivé standardy, které dodržujeme, naše vzdělávání a schopnosti. Ale já věřím, že tady ještě existuje i jiná rovina, kterou nevidíme a není nijak zastřešena zákony. Věřím, že je tady Boží pomoc. Každý den se shromažďujeme na pár minut v kapli, kde můžeme prosit o neviditelnou pomoc. Modlíme se za zaměstnance i za klienty. Modlíme se za to, aby bylo všechno správně, abychom dokázali dávat lásku, dobrotu, pochopení. To všechno, co člověk potřebuje. Jedním z prvních kroků, které jsem jako vedoucí udělal, je, že jsem u vchodu umístil nápis, který říká, že tam kde je pochopení a vzájemná láska, je vždy přítomen Bůh. Lidé, kteří zde pracují, tady nejsou náhodou. Naši zaměstnanci tyto hodnoty v sobě mají nezávisle na tom, jestli jsou nebo nejsou věřící. Bez toho by tady nebyli. Láska ale nepřijde jen tak. Někde musí být zdroj.

Ukázaly se být vaše představy reálné? Co vás v práci nejvíce překvapilo?

Stále se hodně učím a procházím mnoha školeními, za které jsem velmi rád. Co bylo

jinak, než jsem čekal? Určitě mě velmi pozitivně překvapil tým, který věděl, co a jak má dělat. Jsou to skvělí lidé na svém místě, ať už jsou na kterékoliv pozici. Možná jsem čekal, že bude méně formalit a administrativních úkonů, ale jsou nutné.

Ocitl jste se v téměř výhradně ženském kolektivu. Jak se cítíte v pozici, když máte vést tým dvaceti žen?

No toho jsem se bál velmi. Ale my spolu hodně mluvíme a já si myslím, že to je dobře. Máme velkou transparentnost v tom, co děláme a to eliminuje konflikty, i když zdaleka nemáme vždy stejné názory. Já tvrdím,

že každý jsme jiný a to je dobře, protože tímto způsobem můžeme obejmout realitu z různých pohledů. Určitě to není tak, že když pan vedoucí něco řekne, tak s tím všichni souhlasí. Já jsem velmi rád, že si o všem můžeme popovídat, protože nás to všechny obohacuje. Když pak přijdu domů, jsem rád, že je tam ticho (směje se).

Přišel jste do domova v okamžiku, kdy zde vznikla nová služba pro klienty s demencí – Domov se zvláštním režimem. Co to pro chod celého zařízení znamená?

Stav klientů se zhoršuje a máme situace, kdy musíme vymýšlet stále nové způsoby, jak přistupovat ke klientovi s demencí, jak mu zajistit bezpečnost, jak s ním komunikovat, aby tady byl šťastný. Ne vždycky to samozřejmě vyjde. Je to hodně práce, hodně péče, ale je nás dostatek na to, abychom to dobře zajistili. Teď jsme zrovna udělali na

schodech zábranu, aby si nikdo neublížil. Vyžaduje to více pozornosti a více předvídání, co člověk může udělat. Občas nás dokáží lidé s demencí hodně překvapit v tom, co jsou schopni vymyslet. Máme i krásnou zahradu, je to prostor, který je uzavřený a bezpečný.

Dalším náročným hlediskem je v současné době pandemie koronavirov. Je tím vaše služba hodně ovlivněna?

Myslím, že se lidé bojí více než by měli. Měli jsme třeba izolovat paní s demencí, která stále chodí. Ona nechápe argumenty. Museli jsme najít východisko, předělili jsme třetinu chodby, ale bylo to pro ni strašné trápení. Občas mají ty omezující předpisy takový vliv, že vidíme, jak člověk chřadne. Proto si musíme zachovat stále lidský přístup. Co se týče covidu jsem strašně rád za zrušení povinnosti očkování pro naše pracovníky. Můžeme dál pracovat jako tým, nebudeme se s nikým loučit.

Co vám ve vaší roli nejvíce pomáhá? Co je vám každodenní motivací a oporou?

Nedívám se na klienty jen jako na seniory, kteří potřebují pomoc. Není to jen člověk, který prožil svůj život a teď ve stáří má různé problémy, ale víra mi ukazuje, že mám v člověku vidět Krista. Co udělali jste jednomu z mých nejmenších bratří, mě jste udělali. Takže ta motivace k tomu, abych měl kladný vztah k člověku, je to, že je tam něco víc, co mi pomáhá udržet trpělivost, nenazlobit se, když mi popatě do kanceláře vchází paní s demencí a nějakým způsobem mě ruší. Pomáhá mi to nebyť nervózní.

Je něco, co byste ještě potřeboval říct?

Záleží mi moc na tom, abychom byli jednotní, abychom měli vzájemně k sobě úctu. To je to, co opakuju pořád a moji zaměstnanci už to vědí. Pokud my budeme vycházet mezi sebou dobře, tak to bude mít vliv a dosah i na péči o klienta. Děkuji týmu za to, že se to daří.

Děkujeme za krásný rozhovor.

Zbigniew Romankiewicz – medailon

Pan Zbigniew Romankiewicz se narodil v Polsku, nyní žije již mnoho let v Bílé Vodě. Kromě práce v Domově se věnuje překladatelství a tlumočení. Volné chvíle tráví hlavně se svými syny, se kterými si rád užívá společných výletů. Rád tráví čas v přírodě.

Co je to zvláštní režim?

Termín domov se zvláštním režimem slyšíme stále častěji. Charita Jeseník nabízí dvě služby tohoto typu, kde žijí senioři postižení demencí – Charitní dům sv. Anežky ve Vidnavě a částečně Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.

Co si pod tímto pojmem přesně představít a v čem tkví ta zvláštnost režimu? Při koncipování domova, kde mají žít lidé s touto chorobou, je potřeba dbát hlavně na jejich bezpečí. Hlavním projevem demence je ztráta orientace. Lidé již nepoznávají své okolí, což je samozřejmě spojeno s velkou dávkou nejistoty. Bloudí i v prostoru, kde celý život žijí. Po-

kud se dostanou v určité fázi demence do nového prostředí, jsou často hodně zmatení. Pracovníci domovů musí proto dbát na to, aby se tito senioři mohli pohybovat v prostoru co nejsvobodněji, ale zároveň jim být stále k dispozici, pokud potřebují pomoc a podporu. Jsou nutná i technická opatření, která je ochrání před možnými riziky. Do jaké míry umí služba

nastavit tato pravidla tak zvaně „ušíť na míru“ danému klientovi, je ukázkou její profesionality. I proto jsou to v Charitě Jeseník domovy s menším počtem klientů. V Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě žije 14 klientů a v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku 14 klientů s demencí. Jde o domov kombinovaný, takže ještě 6 klientů zde žije v režimu běžného domova pro seniory. Zajištění bezpečí ale není jediný úkol pro pracovníky v těchto zařízeních. Žijí zde s lidmi, kteří se nacházejí v různých fázích demence, kdy se projevy a nároky na službu proměňují, u někoho velice rychle, u jiného pomaleji. Je proto velmi důležitá spolupráce všech lidí v týmu. Ty se pravidelně scházejí, aby stále přehodnocovaly potřeby svých klientů.

Někdy se říká, že práce v těchto domovech se podobá práci detektivů. To proto, že pečující se snaží chápat, co se skrývá za slovy jejich klientů, která jsou někdy zdánlivě nesmyslná. Pokud ale poznají jednotlivé životní příběhy, umí správně pochopit význam určitých opakujících se vět i na první pohled zvláštní projevy. Citlivá komunikace a dobře volené aktivity mohou projevy demence výrazně zpomalit. Od pracovníků v domovech se zvláštním režimem to vyžaduje nejen velkou dávku empatie a trpělivosti. Je potřeba, aby se stále vzdělávali a mohli tak odvádět práci na profesionální úrovni.

Z mého pohledu

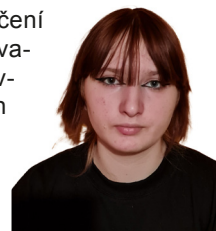
Komorní oslava, skoro jako doma

Myslela jsem, že pojedou s mámou pomoci připravit malou oslavu v Charitním domě sv. Anežky. Nachystáme výzdobu, něco upečeme a já budu třeba chodit otvírat návštěvám a strávím čas v sobotu odpoledne s mamkou, protože od doby, kdy jezdím na intr, je jen sobota den, kdy si mamky můžu užít. A tak mi nevědělo, že se o ni budu dělit, hlavně, že budeme spolu. A bylo to všechno jinak – mamka onemocněla. Když se mě zeptala: „Můžu Tě půjčit na Anežku?“, souhlasila jsem, aniž bych věděla, co mě vlastně čeká. Do Vidnavy už trefím, byla jsem tam nedávno na pouti, tak proč ne. Pomohla jsem upéct jablkovou roládu, vyfasovala košíček dobrot a jako Karkulka vyjela.... Když jsem vstoupila do domova, překvapilo mě, jaký je zde klid a začala jsem pochybovat, jestli nějaká oslava proběhne. Všechny pečovatelské a paní sociální už ale vše připravovaly. Další překvápko

– byla tam i malá holčička, dcera paní sociální. Ve službě byla i jedna pečovatelská, kterou znám z minula, droboučká, usměvavá Simča, skoro bych řekla, že vypadá jako moje spolužačka a ne pečovatelská, která dokáže manipulovat s někým, kdo váží dvakrát tolik co ona. Překvapilo mě, že pracovnice neměly uniformu nebo tak něco. Byly hezky oblečeny. A nejen ony. Taky se mi líbilo, jak byly nastrojené babičky. Oslava byla komorní, skoro jako doma. Jeden velký stůl, kolem něj se sedělo a hodovalo. Pořád přemýšlím, jak tito lidé všechno kolem sebe vnímají, jestli se cítí hezky. Nějaká babička podřimovala v křesle, další zase chodila po chodbě a sem tam za námi nakoukla, něco řekla, něco zbla a evidentně byla spokojená. Kolem běhala maličká holčička, dcera paní sociální. Neuvěřili byste, jak se ty babičky otáčely za hláskem a smíchem tohoto stvoření.

Nějak zvlášť s ní sice nekomunikovaly, nehrály si s ní, jak bych třeba očekávala, ale pozorovaly a usmívaly se, nebo i vydávaly zvuky, pronesly nějakou větu. Už vím, co znamená zvláštní režim od minula. To jsem ale navštívila jen jednu paní a věnovala se jenom jí. Takže takové hromadné akce jsem se účastnila poprvé. Pečovatelky už vědí, že když paní řekne třeba i trochu sprosté slovo, tak to není to slovo, co řekne, ale může tím i dávat najevo radost. Zvláštní.... Ještě že mi máma vysvětlila už kdysi, jak to s těmi demencemi je. Ve svém věku bez tohoto poučení a přítomnosti usměvavých, trpělivých děvčat z personálu bych asi byla zaskočená.

Adéla Babjaková
studentka

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2022

Bělá pod Pradědem	70 556 Kč	Písečná	27 093 Kč
Bernartice	30 471 Kč	Skorošice	36 027 Kč
Bílá Voda	3 000 Kč	Stará Červená Voda	20 336 Kč
Černá Voda	19 398 Kč	Supíkovice	13 042 Kč
Česká Ves	30 146 Kč	Uhelná	11 934 Kč
Hradec-Nová Ves	15 844 Kč	Vápenná	30 593 Kč
Javorník	31 571 Kč	Velká Kraš	14 318 Kč
Jeseník	183 819 Kč	Velké Kunětice	7 539 Kč
Kobylá nad Vidnavkou	12 461 Kč	Vidnava	36 728 Kč
Lipová-lázně	29 020 Kč	Vlčice	19 964 Kč
Mikulovice	38 172 Kč	Zlaté Hory	74 629 Kč
Ostružná	2 748 Kč	Žulová	21 106 Kč

Kasičky stacionární	780 515 Kč
Koleda online (k 31. 1. 2022)	8 200 Kč
Bezhotovostní dary	23 080 Kč
Celkem	811 795 Kč

Přispěli jste na výstavbu Denního stacionáře Šimon v Jeseníku

Děkujeme!

 **Charita
Jeseník**

Při koledování zažijete ledacos...

1. Když už nemůžeš

2. Když zakopneš

3. Když je tam pes

4. Když jsi malý

5. Když je ti zima

6. Když jste čtyři

Fotografie a popisky nám dodala Angelika Šalplachtová

Duchovní zamyšlení

Začít nejen nový rok ve jménu Ježíše.

Není to tak dávno, co jsme začali nový rok v občanském životě. Pozemský rok, všední dny, život v práci a starostech, to je pole, na kterém musíme před Bohem uskutečňovat naši spásu. Proto máme všechny důvody k tomu, abychom i tento rok započali ve jménu Božím. Můžeme být zoufalí, když si na Silvestra uvědomíme, že opět uplynula část našeho pozemského života. Avšak čas běží vstříc Bohu a jeho věčnosti, nikoliv minulosti a zániku.

Podle zbožného zvyku píšeme o svátku Tří králů na dveře písmena K+M+B, připomínající staré latinské požehnání. Zkusme napsat nade dveře nového roku Boží jméno, jméno Boha, ve kterém je naše pomoc – jméno Ježíš. Ježíš znamená: Bůh je spása. Všechny zkušenosti, které člověk učinil s živým Bohem na základě jeho jednání vůči nám, shrneme do jména Božího Syna. Jen vlastní jméno obsáhne to, co je možno zakusit od živé osoby při trvalém styku s ní. A vlastní jméno Ježíš nám říká, jakým chce být Bůh vůči nám: blízkým, milujícím, pomáhajícím, až do konce věrným. V Ježíši a od Ježíše víme, čím je pro nás Bůh. Je Slovo Otce, ve kterém se sám Bůh sděluje světu. A proto, když chceme říci, kdo je náš Bůh, musíme říci „Ježíš“. Kdybychom toto jméno zapomněli, ztratil by se nám Bůh do temné dálky a nepochopitelnosti. My křesťané ale známe definitivní Boží jméno: Ježíš. To je jméno, které obdrželo dítě, které je Bůh a věčné mládí světa, které je člověk a tak věčná podoba Boží. Dejme i nadcházejícímu novému roku toto jméno! Poznamenejme se na čele, v duchu a v srdci křížem tohoto Ježíše a každý den si opakujeme: „Naše pomoc je ve jménu Pána!“ a pak s odvahou vstupme do každého dalšího dne nového roku. Když jeho jméno nad tímto rokem zazáří, stane se i nejtemnější hodina hodinou roku Pána a jeho spásy.

P. Mgr. Jiří Marek Kotrba
kaplan

Dárci 2021

Srdečně děkujeme

všem, kteří v roce 2021 podpořili Charitu Jeseník darem, finančním příspěvkem nebo jakýmkoliv jiným způsobem. Velmi si vážíme Vaší pomoci.

Děkujeme Ministerstvu práce a sociálních věcí, Ministerstvu zdravotnictví, Olomouckému kraji, Moravskoslezskému kraji a Úřadu práce.

Městům a obcím:

Bělé pod Pradědem, Bernarticím, Bílé Vodě, České Vsi, Hanušovicím, Hradci-Nové Vsi, Javorníku, Jeseníku, Kobylé nad Vidnavkou, Lipové-lázní, Mikulovicím, Orlové, Skorošicím, Spálovu, Staré Červené Vodě, Supíkovcím, Uhelné, Vápenné, Velké Kraši, Vidnavě, Víkřovicím, Žulové a Statutárnímu městu Olomouc

Nadacím: Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové, Renovabis a Nadaci Agrofert

Mezi podporovatele a partnery Charity Jeseník dále patří:

Arcidiecézní charita Olomouc; Biskupství ostravsko-opavské; Diecézní charita ostravsko-opavská; DORG, s.r.o.; I-Klasa s.r.o.; Knihkupectví Domeček; Pravoslavná církevní obec v Jeseníku; VELOBEL, s.r.o.; cbData, s.r.o.; Člověk v tísni, o.p.s.; Filmexport Home Video s.r.o.; MSM, s.r.o.; Stavatelství Knotek s.r.o.; Web4Soft Internet s.r.o.; Marie Fomiczewová; Karel Nosek; Zdeněk Přecechtěl; Zdena Štelcová; Pavel Vičík; Marie Bednarská; Karel Haide; Jana Hradilová; Aleš Koníček; Jan Kramolíš; Ivana Kubelková; Jan Maceček; Mgr. Milada Mrázková; Oluše Popelková; Pavel Stejskal; Robert Svab; p. Šabršula; Petr Šaplachta

Velice děkujeme **naším zaměstnancům** za jejich ochotu a pomoc potřebným.

Dále děkujeme **dárcům veřejné sbírky** a také těm, **kterí přispěli v rámci kampaně „Pomozte přiblížit pomoc“**

V neposlední řadě také děkujeme **všem koordinátorům, pomocníkům a dárcům Tříkrálové sbírky**, která byla v roce 2021 zcela jiná než v předchozích letech.

Děkujeme také všem, kdo na nás myslíte v modlitbách a přimlouvách.

Listárna

Děkuji moc za to, jak se staráte v Denním stacionáři Šimon o moji dceru Veroniku. Je u vás ráda. Jsme s vaší službou obě spokojené. Děkuji Hinštová.

Gratulujeme

Sestřičky Charity Jeseník prošly Kurzem katetrizace močového měchýře u mužů pro všeobecné sestry a zdravotnické záchranáře ve Zlíně při SZŠ a VOŠZ. Konal se od 4.11.2021 do 20.1.2022 a byl zakončen závěrečnou zkouškou, kterou všechny úspěšně složily.

Poděkování

Děkujeme panu senátorovi Mgr. Miroslavu Adámkovi, který doručil do Domova pokojného stáří sv. Františka čerstvou várku českých respirátorů.

